

VRHOVNI SUD KOSOVA
PML.-KZZ. Br.26/2015
18. mart 2015.
Priština

U IME NARODA

VRHOVNI SUD KOSOVA, veće u sastavu EULEX sudija Elka Filcheva – Ermenkova kao predsedavajući sudija i članovi veća EULEX sudija Willem Brower i sudija Vrhovnog suda Emine Mustafa sa EULEX pravnikom Holgerom Engelmannom, u funkciji zapisničara,

U krivičnom predmetu protiv:

M.I., rođenog xxx. u selu xxx, opština Istok, ime oca xxx, ime majke xxx, sa prebivalištem u xxxi u ulici xxx, inženjer, xxx, xxx sa troje dece, srpske nacionalnosti;

Koji se tereti po optužnici PP. br. 48/2008, podignutoj 12. juna 2012, izmenjenoj 15. avgusta 2012, da je počinio sledeća krivična dela:

1. **Nezakonito zauzimanje poseda** protivno članu 259. stav 1. privremenog Krivičnog zakona Kosova.¹ (u daljem tekstu: PKZK);
2. **Poziv na otpor** protivno članu 319. PKZK;
3. **Ometanje službenih lica u obavljanju službenih dužnosti** protivno članu 316. stav 3. PKZK;
4. **Učešće u grupi koja čini krivično delo** protivno članu 320. stav 1. PKZK, i
5. **Ugrožavanje Ujedinjenih Nacija i pridruženog osoblja** protivno članu 142. stav 3. PKZK;

Sve tačke optužnice su se odnosile na događaje koji su se desili 14. i 17. marta 2008., u oblasti oko sudnice u Severnoj Mitrovici.

Sudija za potvrđivanje optužnice, odlukom KA. Br. 207/2012, od 19. oktobra 2012, odbacio je tačku optužnice Nezakonito zauzimanje imovine protivno članu 259. stav 1. PKZK protiv okrivljenog **M.I.**

Tokom glavnog suđenja dana 21. marta 2013. pred Osnovnim sudom u Mitrovici tužilaštvo je dostavilo dokument pod nazivom „Izmena optužnice“, u kome se okrivljeni **M.I.** tereti za sledeća krivična dela:

1. **Učešće u grupi koja ometa službena lica u obavljanju službenih dužnosti** protivno članu 318. stav 1. Krivičnog Zakona Kosova (KZK) u vezi sa njegovim radnjama od 14. marta 2008.

---

¹ Izdat kao “Privremeni Krivični Zakon Kosova”, koji je stupio na snagu na osnovu UNMIK Uredbe 2003/25, sa datumom 6. juli 2003, kasnije preimenovan i izmenjen zakonom br. 03/L-002, na snazi do 31. decembra 2012

VRHOVNI SUD KOSOVA
PML.-KZZ. Br.26/2015

2. **Ometanje službenih lica u obavljanju službenih dužnosti** protivno članu 316. stav 3. PKZK u vezi sa radnjama od 17. marta 2008.
3. **Učešće u grupi koja čini krivično delo** protivno članu 320. stav 1. PKZK, u vezi sa njegovim radnjama od 14. marta 2008;
4. **Ugrožavanje Ujedinjenih Nacija i pridruženog osoblja** protivno članu 142. stav 3. PKZK;

Krivično delo Poziv na otpor protivno članu 319. PKZK nije spomenuto u zahtevu za izmenu optužnice. Pojašnjenje u vezi sa značenjem „Izmena optužnice“ u vezi sa tačkama optužnice koje su potvrđenje rešenjem o potvrđivanju optužnice KA. Br. 207/2012, od 19. oktobra 2012, dato je usmeno od strane tužioca tokom suđenja 21. marta 2013. (Pogledati dole pod „istorijat postupka“)

Prvostepenom presudom P.-K. Br. 50/2012 Osnovnog suda u Mitrovici od 28. marta 2013, optuženi **M.I.** proglašen je krivim da je počinio krivična dela

Ometanje službenih lica u obavljanju službenih dužnosti protivno članu 316. stav 3. PKZK u vezi sa radnjama od 17. marta 2008.

Učešće u grupi koja ometa službena lica u obavljanju službenih dužnosti protivno članu 318. stav 1. Krivičnog Zakona Kosova (KZK) u vezi sa njegovim radnjama od 14. marta 2008.

Učešće u grupi koja čini krivično delo protivno članu 320. stav 1 PKZK, u vezi sa njegovim radnjama od 14. marta 2008;

Ugrožavanje Ujedinjenih Nacija i pridruženog osoblja protivno članu 142. stav 3. PKZK;

I određena mu je sledeća kazna:

1. **Za Ometanje službenih lica u obavljanju službenih dužnosti** u skladu sa članom 316. stav 3. KZK na šest (6) meseci zatvora,
2. **Za Učešće u grupi koja ometa službena lica u obavljanju službenih dužnosti** u skladu sa članom 318. stav 1 KZK, na četiri (4) meseca zatvora,
3. **Za Učešće u grupi koja čini krivično delo** u skladu sa članom 320. stav 1 KZK, na šest (6) meseci zatvora i
4. **Za Ugrožavanje Ujedinjenih Nacija ili pridruženog osoblja** u skladu sa članom 142. stav 2. KZK na jednu (1) godinu i šest (6) meseci zatvora;

Ukupna kazna je jedna (1) godina i deset (10) meseci zatvora.

Proglašen je da nije kriv za krivična dela:

Učešće u grupi koja ometa službena lica u obavljanju službenih dužnosti protivno članu 318. stav 1. KZK (u vezi sa njegovim radnjama od 14. marta 2008.)

Poziv na otpor protivno članu 319. KZK i

Ugrožavanje Ujedinjenih Nacija i pridruženog osoblja protivno članu 142. stav 3. KZK;

Nakon žalbi koje je uložio tužilac i u ime optuženog **M.I.** i jednog saoptuženog, Apelacioni Sud kao sud drugog stepena presudom PAKR. Br. 513/2013, datuma 28. maj 2014, odbacio je žalbu koju je uložio tužilac kao zakasnelu dok je žalbe koje je uložio okrivljeni i jedan saoptuženi odbio kao neosnovane, potvrđujući osporenu presudu.

Odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti koji je uložen 9. decembra 2014 od strane branioca Lj. P. u ime okrivljenog **M.I.** protiv presude P.-K. Br. 50/2012 Osnovnog suda u Mitrovici, od 28. marta 2013., i presude PAKR.Br. 513/2013 Apelacionog suda, od 28. maja 2014, imajući u vidu odgovor na zahtev uložen 12. februara 2015 od strane kancelarije glavnog državnog tužioca (KGDT);

Izdaje sledeću:

PRESUDU

Zahtev za zaštitu zakonitosti uložen u ime optuženog M.I. protiv presude P.-K. Br. 50/2012 Osnovnog suda u Mitrovici, od 28. marta 2013, i presude PAKR.Br.513/2013 Apelacionog suda, od 28. maja 2014, se ovim ODBIJA KAO NEOSNOVAN.

OBRAZLOŽENJE

I. Istorijat postupka

- 1) Krivična istraga protiv optuženog **M.I.** i trojice drugih osumnjičenih inicirana je od strane UNMIK tužilaštva rešenjem PP. 48/08 dana 6. juna 2008.
- 2) Krivična istraga protiv trojice (3) drugih osumnjičenih inicirana je rešenjem od 15. septembra 2011.
- 3) Odlukom JC/EJU/OPEJ/0615/mgc/09 predsednika Veća EULEX sudija, od 28. aprila 2009, predmet je dodeljen EULEX sudiji za prethodni postupak.
- 4) Dana 12. juna 2012. okružni tužilac podigao je optužnicu u Okružnom sudu u Mitrovici protiv optuženog i šest (6) saoptuženih. Optužnica je izmenjena dana 15. avgusta 2012 i kasnije izmenjena tokom glavnog pretresa dana 21. marta 2013.

- 5) Dana 19. oktobra 2012 EULEX sudija za potvrđivanje optužnice Okružnog suda u Mitrovici izdao je rešenje KA.br. 207/2012 o potvrđivanju optužnice. Jedna od tačaka optužnice protiv optuženog je odbačena dok su četiri (4) tačke optužbe potvrđene.
- 6) Glavno suđenje započeto je 26. februara 2013 pred većem sastavljenim od EULEX sudija Osnovnog suda u Mitrovici.
- 7) Tokom glavnog suđenja dana 21. marta 2013. tužilac je dostavio sudu dokument pod naslovom „Izmena optužnice“ sa tačkama optužnice i činjeničnim okolnostima opisanim kako je gore pomenuto. Nakon upita predsedavajućeg sudije, tužilac je objasnio da sva prethodna dokumenta koja se odnose na tačke optužbe ostaju netaknuta i da dokument opisuje činjeničnu situaciju tamo gde se ona promenila. Izmenjena optužnica će se sastojati od prvobitno potvrđene optužnice uz dostavljene izmene.
- 8) Glavno suđenje se nastavilo tokom četrnaest (14) javnih suđenja uključujući i ono održano 28. marta 2013. kada je izrečena presuda P.-K.Br. 50/2012.
- 9) Dana 13. avgusta 2013. tužilac je uložio žalbu protiv gore pomenute presude.
- 10) Dana 5. i 28. avgusta 2013. dve (2) žalbe su uložene od strane branilaca u ime optuženog **M.I.**. Drugi saoptuženi je takođe uložio žalbu.
- 11) Nakon održanog javnog pretresa, dana 28. maja 2014. Apelacioni sud izdao je presudu PAKR Br. 513/2013, u kojoj odbacuje žalbu koju je uložilo tužilaštvo kao zastarelu i odbija žalbe odbrane kao neosnovane, i potvrđuje osporenu prvostepenu presudu.
- 12) Presuda je uručena optuženom dana 19. septembra 2014.
- 13) Dana 9. decembra 2014. branilac Lj.P. u ime optuženog **M.I.** uložio je zahtev za zaštitu zakonitosti protiv konačne presude.
- 14) Dana 12. februara 2015. kancelarija glavnog državnog tužioca Kosova (KDTK) uložila je odgovor na zahtev optuženog.

II. Podnesci stranaka

1. Zahtev koji je uložio branilac Lj.P. u ime optuženog dana 9. decembra 2015.

- 15) U zahtevu optuženog se navodi da je izreka prvostepene presude nejasna, suštinski nekonzistentna i kontradiktorna sa uvodnim delom presude. Odbrana tvrdi da se optuženi tereti za samo pet (5) krivičnih dela a da je sud odlučivao o sedam (7) krivičnih dela.
- 16) Ova činjenica u isto vreme značajno krši odredbe krivičnog postupka na taj način što presuda prevazilazi okvire optužnice. Trebalo je da sudovi razmatraju samo optužnicu

izmenjenu 21. (u zahtevu greškom: 20.) marta 2013, koja je trebalo da zameni originalnu optužnicu.

- 17) Okrivljeni dalje tvrdi da je optužen i oslobođen za isto krivično delo Ugrožavanje Ujedinjenih Nacija i pridruženog osoblja, shodno članu 142. stav 2 KZK.
- 18) Druga nekonzistentnost u izreci se tiče srpske verzije, gde se navodno krivično delo ugrožavanje Ujedinjenih nacija ili pridruženog osoblja protivno članu 142. stav 3. KZK, pominje u osuđujućem delu kao i u oslobađajućem delu presude.
- 19) Odbrana tvrdi da video zapisi kao i fotografije koje su napravljene tokom demonstracija i spornih događaja nisu prihvatljivi zato što su u svojoj suštini nepouzđani, shodno članu 259. stav 2 KZK, zbog nepoznatog porekla dokaza i zbog činjenice da dokazi nisu prikupljeni u skladu sa pravnim odredbama koje regulišu tajni fotografski i video nadzor. Nikada nije utvrđeno ko je napravio fotografski i video zapis.
- 20) Zahtev navodi Vrhovni Sud da modifikuje pravosnažnu presudu u delu u kome se osuđuje optuženi **M.I.** i da ga proglasi da nije kriv po tačkama optužbe ili, alternativno, da poništi konkretni deo presude i vrati predmet na ponovno odlučivanje ili ponovljeno suđenje nižem sudu.

2. Odgovor kancelarije glavnog državnog tužioca

- 21) KGDT u odgovoru na zahtev navodi Vrhovni sud da odbije zahtev optuženog kao neosnovan i potvrdi osporene presude.
- 22) Državni tužilac primećuje da je većina argumenata odbrane već data kao osnov za žalbe koje su odbijene od strane Apelacionog suda.
- 23) Tvrdnje da su presude zasnovane na neprihvatljivim dokazima i da prevazilaze okvire optužnice su već razmotrene detaljno u mišljenju Apelacionog tužioca, od 5. februara 2014. što treba smatrati sastavnim delom trenutnog odgovora tužilaštva.
- 24) U vezi sa navodnim kontradiktornostima u srpskoj verziji prvostepene presude, verzija odluke o kojoj se radi ne ostavlja sumnju da je optuženi osuđen za krivična dela opisana u članu 142. stav 2. KZK i oslobođen za delo opisano u članu 142. stav 3. KZK.

Osporene presude su jasne, bez nekonzistentnosti ili kontradikcija između izreke i izjave o osnovama su zasnovane samo na prihvatljivim dokazima.

III. Nalazi Vrhovnog suda

- 25) Zahtev za zaštitu zakonitosti koji je uložen u ime optuženog **M.I.** je uložen na vreme, prihvatljiv ali neosnovan.

Kada je u pitanju primenljivo proceduralno pravo, veće se slaže sa Apelacionim sudom da je kosovski Zakon o krivičnom postupku²(u daljem tekstu: KZKP) zakon koji se primenjuje. Krivični postupak je započet i optužnica je uložena i potvrđena kada je KZKP još uvek bio na snazi (pre 1. januara 2013). Kako bi priznao da su odredbe privremenih odredbi (oddeljak XXXVIII, članovi 539 ff) novog Zakona o krivičnom postupku Kosova³ (u daljem tekstu: ZKPK) nekonzistentne i kontradiktorne⁴, veće primenjuje princip sadržan u članu 545. stav 1, prva rečenica KZKP: „Odluka o primeni ovog zakonika o krivičnom postupku zasniva se na datumu podizanja optužnice.“ i osnovno pravilo da bi krivični postupak započet po jednom setu pravila trebalo da bude okončan po istim odredbama.

- 26) U zahtevu se tvrdi da je izreka pravosnažne presude u vezi sa optuženim nejasna, suštinski nekonzistentna i u kontradikciji sa uvodnim delom presude. Odbrana tvrdi da se okrivljeni tereti samo za pet (5) krivičnih dela a da je sud odlučivao o sedam (7) krivičnih dela.

U zahtevu se navodi da ova činjenica u isto vreme u velikoj meri krši odredbe krivičnog postupka na način da presuda prevazilazi okvire optužnice.

- 27) Vrhovni sud Kosova napominje da su isti argumenti već iskorišćeni kao osnov za žalbu okrivljenog protiv presude prvostepenog suda. Veće nalazi da su opisane tvrdnje neosnovane i smatra da se presuda Apelacionog suda na zadovoljavajući način pozabavila ovim pitanjem.

Nema kontradiktornosti niti nekonzistentnosti u izreci, ona je jasna i razumljiva. Presuda ne prevazilazi okvire optužnice. Izmena optužnice koja je uložena 21. marta 2013 tokom glavnog suđenja pred Osnovnim sudom u Mitrovici je dopunila prethodno potvrđenu optužnicu i nije je zamenila, kako je tvrdila odbrana. Ovo je jasno iz obrazloženja prvostepene presude (strane 54 do 61) i iz zapisnika sa javnog suđenja održanog 21. marta 2013. Predsedavajući sudija Osnovnog suda je konkretno pitao predstavnika tužilaštva da li je ovo potpuno nova optužnica ili dodatak. Tužilaštvo je odgovorilo pozivajući se na član 376 KZKP (izmena faktičke situacije) i pojasnilo da sva prethodna dokumenta ostaju netaknuta.

Isti navodi izneti su u žalbi optuženog i Apelacioni sud je na stranama 19 i 24 svoje presude tačno odgovorio i odbio ih. Nije bilo povlačenja tačaka optužnice tokom suđenja. Ovo je dovoljno jasno objašnjeno potuženom, objašnjenjem koje je dalo tužilaštvo 21. marta 2013 i činjenicom da, dok je krivično delo Poziv na otpor prema članu 319. nije eksplicitno pomenuto u izmeni optužnice, jasno je ostalo predmet krivičnog postupka i razmotreno je tokom glavnog suđenja.

---

² Usvojen 6. jula 2003 kao privremeni Zakon o krivičnom postupku UNMIK uredbom 2003/26 i 6. novembra 2008 Zakonom br 03/L-003 izmenjen i preimenovan u Zakon o krivičnom postupku Kosova

³ Zakon br. 04/L-123, usvojen je 13. decembra 2012, objavljen 21. decembra 2012, Službeni list Republike Kosovo br. 37, 28. decembar 2012.

⁴ Veće se poziva na mišljenje br. 56/2013 generalne sednice Vrhovnog suda Kosova, od 23. januara 2013, strana 2, stav 2

Oba prethodna stepena su promenila pravnu klasifikaciju krivičnog dela Ugrožavanje ujedinjenih Nacija i pridruženog osoblja shodno članu 142. stav 3 KZK, kako je opisano u optužnici, na delo shodno članu 142 stav 2. KZK. Utisak da je navodno postojao veći broj krivičnih dela o kojima je odlučivano nego što se spominje u optužnici je rezultat činjenice da se iste tačke optužbe javljaju u vezi sa različitim delima optuženog koja su počinjena u različitim vremenskim periodima. Obe presude prethodnih instanci su jasno objasnile da nije dokazano van osnovane sumnje da je optuženi, 14. ili 17. marta 2008, učestvovao u nasilnom napadu na službene prostorije, privatni smeštaj ili prevozno sredstvo Ujedinjenih nacija ili povezanog osoblja.

28) U zahtevu se takođe tvrdi u paragrafu 6 da je srpska verzija prvostepene presude sadržala grešku u vezio sa navodnom osudom za krivično delo Ugrožavanje Ujedinjenih Nacija i udruženog osoblja shodno članu 142. paragraf 3 KZK.

Veće je pregledalo srpsku verziju i zaključuje da ne sadrži takvu kontradikciju. Izreka kao i obrazloženje su jasni i konzistentni.

Čak i da je srpska verzija sadržala takvu grešku to ne može biti osnov za izmenu pravosnažne presude. Obzirom da engleska originalna verzija nije sadržala takvu grešku, to bi bilo kvalifikovano kao očigledni nemar službenika i bilo bi ispravljeno kao *de minimus error* shodno članu 397. ZKPK.

29) Odbrana tvrdi da su video zapisi i fotografije optuženog koje su napravljene tokom demonstracija i spornih događaja neprihvatljivi, shodno članu 259. stav 2 ZKPK, zbog toga što su u svojoj suštini nepouzdati zbog nepoznatog porekla dokaza i zbog činjenice da dokazi nisu prikupljeni uz poštovanje članova 256 do 267 ZKPK.

30) Veće smatra da ova tvrdnja nema osnov i slaže se sa detaljnim obrazloženjem u vezi sa ovom temom na stranama 17 do 19 presude Apelacionog suda.

31) Kao prvo Vrhovni sud napominje da – kao što je gore objašnjeno u paragrafu 26 -ZKPK se u ovom slučaju ne primenjuje. KZKP ne sadrži identične niti slične odredbe kao član 259. stav 2 ZKPK.

32) Čak i da je član 259. stav 2 ZKPK bio na snazi, ne bi se primenjivao na dokaze o kojima se radi.

Termin „suštinski nepouzdati“ definisan je u članu 19. stav 1, tačka 1.29 ZKPK. Iako nepoznato poreklo se spominje kao mogućnost koja bi mogla da učini informacije „suštinski nepouzdanim, u trenutnom predmetu to nije primenjivo. Mesto i vreme snimaka su poznati i nisu sporni. Tačan identitet osobe koja je napravila snimke stoga nije relevantan za prihvatljivost dokaza.

„Suštinski“ po definiciji znači „koji pripada suštinskoj prirodi ili sastavu stvari“ (Merriam-Webster Online Dictionarz and Thesaurus). Snimak ne postaje nepouzdan po

samoj svojoj prirodi samo zato što tačan identitet osobe koja je napravila snimak nije poznat.

Tačan identitet osobe/a koje su odgovorne za snimke o kojima se radi može postati relevantan u vezi sa ocenom pouzdanosti dokaza. Međutim, postoji jedna druga sistematska pravna kategorija koja se razlikuje od prihvatljivosti dokaza. Nije bilo znakova ometanja ili manipulacije snimcima koja bi izazvala sumnje u pouzdanost konkretnih dokaza i nisu izražene takve tvrdnje.

- 33) Veće odbija tvrdnju odbrane kao neosnovanu da su dokazi o kojima se radi prikupljeni uz kršenje odredbi članova 256. do 267. KZKP ili bilo koje druge odredbe krivičnog postupka.

Prihvatljivost dokaza se ocenjuje shodno članu 153. stav 1 KZKP (što odgovara članu 205, stavovi 1, 2 i 4 ZKPK). Dokaz je neprihvatljiv samo ako je pribavljen uz kršenje odredbi KZKP ili ako druge odredbe zakona to eksplicitno predviđaju.

Definicija u članu 256. stav 2 KZKP za „tajni foto i video nadzor“ se ne primenjuje na snimke na koje se tvrdnje odnose, obzirom da prema definiciji, ova vrsta nadzora mora biti a) bez znanja ili saglasnosti bar jedne od osoba koja je predmet mere b) usmerena protiv određenih osoba, njihovog kretanja ili radnji.

Dokazi koji su u pitanju nisu prikupljeni na tajni način, već otvorenim posmatranjem javnog mesta. Nije bio usmeren niti fokusiran na konkretne osobe već je pribavljen na javnom mestu sa ciljem posmatranja javnog mesta u svrhu prevencije zločina i javne bezbednosti. Član 8. stav 2. Evropske konvencije o ljudskim pravima i osnovnim slobodama (EKLJPS) eksplicitno dozvoljava javni nadzor u svrhu javne bezbednosti i prevencije zločina.

- 34) Sud nije utvrdio ni kršenje odredbi člana 171. stavovi 1 i 2 KZK.

Snimak je napravljen na javnom mestu. Spomenute odredbe samo štite od kršenja privatnosti bez saglasnosti. Na javnim mestima ne postoji zakonom zaštićeno pravo na privatnost. Veće se još jednom poziva nha član 8. stav 2. EKLJPS.

Zbog gore pomenutih razloga, shodno članu 456. KZKP, Vrhovni sud Kosova odlučuje o zahtevu za zaštitu zakonitosti kao u izreci.

Predsedavajući sudija:

Elka Filcheva – Ermekova
Sudija EULEX-a

Članovi veća:

Willem Brouwer
Sudija EULEX-a

Emine Mustafa
Sudija Vrhovnog suda

Zapisničar:

Holger Engelman
Pravni referent

VRHOVNI SUD KOSOVA
PML.-KZZ. BR. 26/2015
18. mart 2015.
Priština